

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 4 marca 2016 r.,
skargi N. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w P. z dnia 26 września 2013 r., sygn. akt X Ga [...]
wydanego w sprawie z powództwa N. Spółki
z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
przeciwko [...] Towarzystwu Ubezpieczeń [...] w P.
o zapłatę,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Powódka zaskarżyła wyrok Sądu Okręgowego w P. z 26 września 2013 r. skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem. W wyodrębnionej części skargi stwierdziła ona brak możliwości wzruszenia orzeczenia za pomocą innych środków prawnych, wskazując, że jej apelacja została oddalona, z uwagi zaś na wartość przedmiotu zaskarżenia nie jest możliwe wniesienie skargi kasacyjnej. Skarżąca nie odniosła się natomiast do istnienia w sprawie podstaw do wznowienia postępowania zakończonego zaskarżonym orzeczeniem Sądu drugiej instancji. Brak ten stanowi naruszenie art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., przesądzając o niedopuszczalności wniesionej skargi.

Należy zauważyć, że w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego za brak zachowania wymogu ujętego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. uznano sytuację,

w której skarżący - powołując się na brak możliwości wniesienia skargi kasacyjnej i skargi o wznowienie postępowania – poprzestał na tym stwierdzeniu, nie czyniąc zadość obowiązкови „wykazania” (a nie jedynie wskazania) braku możliwości wzruszenia orzeczenia za pomocą innych środków prawnych (tak m.in. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 8 października 2014 r., IV CNP 16/14, nie publ.). Tym bardziej więc należy przyjąć, że do braku spełnienia omawianego wymagania dojdzie wówczas, gdy skarżący pominie milczeniem jeden ze środków prawnych, jakie mogą mu przysługiwać w stosunku do prawomocnego orzeczenia (a więc skargę kasacyjną lub skargę o wznowienie postępowania). Potwierdza to także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2005 r., I CNP 37/05 (nie publ.), w którym brak ustosunkowania się przez skarżącego do możliwości wznowienia postępowania uznano za naruszenie art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. (por. także podobny pogląd w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140).

Z tych powodów na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. wniesiona skarga podlegała odrzuceniu.